

Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 15

Vydána dne 25. září 1974

Cena Kč

OBSAH:

87. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách
88. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů, užitných vzorů a ochranných známek při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce
89. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska o letecké dopravě
90. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o vědeckotechnické spolupráci a průmyslové kooperaci mezi Československem a Indii
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

87

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. července 1974

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách

Dne 10. února 1973 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Moskvě dne 13. června 1974.

Podle svého článku 48 Smlouva vstoupila v platnost dnem 13. července 1974.

Český text Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v. r.

S M L O U V A

**mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik
o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci
v hraničních otázkách**

Prezident Československé socialistické republiky, na straně jedné a Presidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik, na straně druhé, vedení přáním přijmout opatření, která by v potřebné míře zabezpečila dodržování režimu na československo-sovětských státních hranicích a upravila hraniční otázky v duchu dalšího upevnování a rozvoje spolupráce a vzájemné pomoci, rozhodli se uzavřít ke splnění tohoto cíle tuto Smlouvu a jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

generálmajora prof. JUDr. Jána Pješčaka, CSc.,
náměstka ministra vnitra Československé socialistické republiky,

Presidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik

Stěpana Vasiljeviče Červoněnka,

mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Svazu sovětských socialistických republik
v Československé socialistické republice,

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli:

Č Á S T I

Průběh a vyznačení státních hranic

Č l á n e k 1

(1) Státní hranice mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik od styku státních hranic smluvních stran a Polské lidové republiky ke styku státních hranic smluvních stran a Maďarské lidové republiky jsou stanoveny článkem 1 Smlouvy mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o Zakarpatské Ukrajině, podepsané v Moskvě dne 29. června 1945.

(2) Průběh státních hranic v terénu uvedený v odstavci 1 tohoto článku určují tyto demarkační dokumenty:

A. Protokol popisu státních hranic mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik, stanovených v listopadu roku 1945 až v dubnu 1946, podepsaný 8. května 1946 v Užhorodě s těmito přílohami:

1. svazek dokladů kartografických a geodetických prací na státních hranicích mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik;

2. protokoly hraničních znaků postavených na státních hranicích mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik;

3. protokol — popis styčného prostoru státních hranic Československa, Svazu sovětských socialistických republik a Polska s těmito přílohami:

a) mapa styčného prostoru státních hranic Československa, Svazu sovětských socialistických republik a Polska v měřítku 1 : 25 000,

b) protokol o hraničním znaku „KREME-NEC“, postaveném na styku státních hranic Československa, Svazu sovětských socialistických republik a Polska.

B. Protokol hraničního znaku „TISA“, postaveného na styku státních hranic Československé socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Maďarské lidové republiky, podepsaný dne 19. února 1963 v Čopu.

Č l á n e k 2

(1) Státní hranice ohraničují výsostné území smluvních stran, jakož i svislým směrem vzdušný prostor a prostor pod zemským povrchem.

(2) Pro účely této Smlouvy užívané výrazy „státní hranice“ nebo „hraniční čára“ mají stejný význam.

(3) Státní hranice jsou vyznačeny v terénu hraničními znaky. Pod pojmem „hraniční znak“, užívaným v této Smlouvě, se rozumí soustava hraničních sloupů a polygonových sloupků, případně značek trigonometrických bodů stejného čísla.

Č l á n e k 3

(1) Státní hranice na suchých úsecích, jakož i v místech, kde protínají stojaté nebo tekoucí vody, jsou nepohyblivé a probíhají po přímce od jednoho hraničního znaku ke druhému.

(2) Státní hranice na úseku hraničního vodního toku Uh od hraničního znaku 317 po hraniční znak 321 jsou pohyblivé a probíhají po střednici tohoto vodního toku.

(3) Střednicí hraničního úseku vodního toku Uh je vyrovnaná čára, která je od vyrovnaných čar obou břehů jeho koryta, bez zřetele na zátoky, stejně vzdálena. V místech, kde není možno přesně

určit čáru břehu, pokládá se za střednici tohoto hraničního vodního toku střednice vodní hladiny za nízkého stavu vody, zjištěného v době měření.

(4) Průběh státních hranic na hraničním úseku vodního toku Uh sleduje změny jeho střednice, které jsou způsobeny přirozenými změnami tvarů jeho břehů.

(5) Při změnách střednice koryta hraničního úseku vodního toku Uh, které by měly za následek, že pozemky přiléhající k břehům jedné smluvní strany se spojí s břehem druhé smluvní strany, se průběh státních hranic nezmění, pokud smluvní strany o tom neuzavřou zvláštní smlouvu, v níž budou řešeny i otázky změny vlastnictví těchto pozemků a stanoven způsob náhrady vyplývající z těchto změn.

(6) Jestliže při změně koryta hraničního úseku vodního toku Uh uvedené v odstavci 5 tohoto článku nebude z vodohospodářských nebo jiných důvodů uznáno účelným uvést toto koryto do původního stavu a neuzavřou-li smluvní strany zvláštní smlouvu o přeložení státních hranic do střednice nového koryta, dohodnou se příslušné orgány obou smluvních stran o způsobu nového vyznačení platného průběhu státních hranic v původním korytě hraničního úseku vodního toku Uh.

Článek 4

(1) Státní hranice jsou v terénu vyznačeny hraničními znaky takto:

- a) na styku státních hranic Československé socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Polské lidové republiky — trojhranným hraničním sloupem tvaru jehlanu;
- b) na charakteristických bodech hraniční čáry (lomové body hraniční čáry, místa, kde státní hranice protínají železnice, silnice, rokle, potoky a jiné terénní tvary) — dvěma hraničními sloupy, osazenými zpravidla 2,5 m od hraniční čáry a polygonovým sloupkem, případně značkou trigonometrického bodu, osazenými přímo v hraniční čáře mezi těmito hraničními sloupy;
- c) v místech přechodu hraniční čáry z pozemního úseku do vodního úseku (hraniční úsek vodního toku Uh a mrtvé rameno řeky Tisy) nebo naopak (hraniční úsek vodního toku Uh) — třemi hraničními sloupy a polygonovým sloupkem osazeným v hraniční čáře na jednom z břehů mezi dvěma uvedenými hraničními sloupy; třetí hraniční sloup je osazen na protilehlém břehu vodního toku ve vytyčeném přímém směru hraniční čáry;
- d) na hraničním úseku vodního toku Uh — dvěma hraničními sloupy osazenými proti sobě na protilehlých březích a polygonovým sloupkem osazeným na území Svazu sovětských socialistických republik mezi těmito hraničními sloupy;

e) na mrtvém rameni řeky Tisy — dvěma hraničními sloupy osazenými proti sobě na protilehlých březích;

f) na místě přechodu hraniční čáry do vyschlého koryta mrtvého ramene řeky Tisy — třemi hraničními sloupy, z nichž dva jsou osazené na západním a jeden na východním břehu; dvěma polygonovými sloupky, z nichž jeden je osazen mezi prvními dvěma hraničními sloupy a druhý — v korytě na spojnici mezi prvním polygonovým sloupkem a třetím hraničním sloupem;

g) na styku státních hranic Československé socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Maďarské lidové republiky — třemi hraničními sloupy tvaru trojhranného jehlanu.

(2) Veškeré údaje o každém hraničním znaku, jeho vztahu k hraniční čáře, jakož i o jeho tvaru, rozměrech, vzhledu, státním znaku, číslování a materiálu, určují demarkační dokumenty uvedené v článku 1 odstavci 2 této Smlouvy a rovněž příslušné ujednání uzavřené výměnou not v letech 1959—1960 o výměně dřevěných hraničních sloupů za sloupy železobetonové a o změnách tvaru středů hraničních znaků.

Článek 5

Smluvní strany učiní potřebná opatření k náležitě ochraně hraničních znaků a budou brát k zodpovědnosti osoby, které přemístily, poškodily nebo zničily hraniční znaky nebo jejich části. Poškozené, přemístěné nebo zničené hraniční znaky nebo jejich části obyvateli jedné ze smluvních stran budou obnoveny nebo opraveny na náklady té smluvní strany, jejíž obyvatelé uvedenou škodu způsobili. Nebudou-li zjištěni viníci, obnovení nebo oprava hraničních znaků provede na svůj náklad ta smluvní strana, která je podle ustanovení článku 7 této Smlouvy udržuje.

ČÁST II

Udržování státních hranic, hraničních znaků a hraničních pruhů

Článek 6

Smluvní strany se zavazují udržovat státní hranice po celé délce tak, aby jejich průběh byl jasný a zřetelný. Rovněž se zavazují udržovat hraniční znaky, jakož i hraniční pruhy v takovém stavu, aby poloha, vzhled, tvar, rozměry a barvy hraničních znaků, šíře a přehlednost hraničních pruhů odpovídaly všem požadavkům vyplývajícím z demarkačních dokumentů a ustanovením článku 4 odstavce 2 a článku 8 této Smlouvy.

Článek 7

(1) Udržování hraničních znaků se mezi smluvní strany rozděluje takto:

- a) hraniční sloupy osazené na území Československé socialistické republiky, polygonové sloupky a značky trigonometrických bodů lichých čísel, osazené v hraniční čáře, udržuje československá strana;
- b) hraniční sloupy a polygonové sloupky, osazené na území Svazu sovětských socialistických republik, polygonové sloupky a značky trigonometrických bodů sudých čísel, osazené v hraniční čáře, udržuje sovětská strana.

(2) Udržování hraničního znaku „KREMENEČ“ upravuje Protokol mezi vládou Československé republiky, vládou Svazu sovětských socialistických republik a vládou Polské lidové republiky o péči o hraniční znak „KREMENEČ“ vytyčený na styku státních hranic Československa, Sovětského svazu a Polska, podepsaný v Moskvě 29. září 1956.

(3) Pokud při provádění stavebních prací většího rozsahu bude potřebné odstranit nebo přemístit některé hraniční znaky, provede se společně nové vyznačení státních hranic na těchto úsecích, nezávisle na ustanovení odstavce 1 tohoto článku.

Článek 8

(1) Hraniční pruh, široký pět metrů po každé straně hraniční čáry, musí být udržován v naprostém pořádku a podle potřeby očišťován od keřů a jiného porostu, který zamezuje viditelnost z jednoho hraničního znaku na druhý.

(2) V tomto pruhu se nesmí provádět orba a budovat zařízení a stavby, pokud nejsou určeny k ochraně státních hranic. Příslušné orgány smluvních stran mohou ve vzájemné dohodě v nutných případech povolit výjimky.

(3) Udržování hraničního pruhu zabezpečují příslušné orgány smluvních stran každý na svém území.

Článek 9

(1) Obhlídku stavu a polohy hraničních znaků a stavu hraničních pruhů provádějí příslušné orgány každé ze smluvních stran samostatně podle článku 7 odstavce 1 a článku 8 odstavce 3 této Smlouvy. Společné obhlídky hraničních znaků a pruhů provádějí příslušné orgány smluvních stran zpravidla jednou za dva roky.

(2) O termínu společné obhlídky podle odstavce 1 tohoto článku se vždy příslušné orgány smluvních stran předem dohodnou.

(3) O výsledku společné obhlídky sepisují příslušné orgány smluvních stran protokol ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém nebo slovenském a ruském.

Článek 10

(1) V případě ztráty, zničení nebo poškození hraničního sloupu nebo polygonového sloupku anebo značky trigonometrického bodu, učiní pří-

slušný orgán té smluvní strany, která je podle článku 7 této Smlouvy udržuje, neprodleně opatření k jejich znovuosazení nebo opravě. O zahájení prací k znovuosazení nebo opravě hraničního znaku nebo jeho části je příslušný orgán té smluvní strany, která práce provádí, povinen písemně a včas uvědomit příslušný orgán druhé smluvní strany.

(2) Zjistí-li příslušný orgán jedné smluvní strany, že byl ztracen, zničen nebo poškozen hraniční sloup nebo polygonový sloupek anebo značka trigonometrického bodu, které podle článku 7 této Smlouvy udržuje druhá smluvní strana, je povinen o tom neprodleně uvědomit příslušný orgán této smluvní strany.

(3) V případě potřeby příslušné orgány smluvních stran mohou po vzájemné dohodě osazovat doplňkové hraniční znaky. Rovněž mohou měnit polohu zničených nebo poškozených hraničních znaků nebo jejich částí, jakož i těch, jimž hrozí poškození nebo zničení, a osazovat je na bezpečných místech. Při provádění těchto prací nesmí být změněn průběh hraniční čáry, určený demarkačními dokumenty.

(4) Tvar, rozměry a vzhled znovuosazených a doplňkových hraničních znaků musí odpovídat ustanovení článku 4 odstavce 2 této Smlouvy.

(5) Znovuosazení zničených a poškozených hraničních sloupů nebo polygonových sloupků anebo značek trigonometrických bodů, jakož i jejich přemístění na bezpečné místo, provádějí příslušné orgány té smluvní strany, která je podle článku 7 této Smlouvy udržuje. Tyto práce se provádějí za účasti geodetů nebo topografů a v přítomnosti příslušných orgánů a expertů druhé smluvní strany.

(6) Osazení doplňkových hraničních znaků provádějí příslušné orgány smluvních stran společně a náklady s tím spojené nesou rovným dílem.

Článek 11

(1) K zabezpečení souladu průběhu hraniční čáry v terénu s demarkačními dokumenty, uvedení v článku 1 odstavci 2 této Smlouvy, se provede společné přezkoušení československo-sovětských státních hranic. Prvé přezkoušení bude provedeno v letním období roku následujícího po roce, kdy vstoupí v platnost tato Smlouva. O výsledku těchto prací se vyhotoví podle potřeby nové demarkační dokumenty, které nahradí demarkační dokumenty, uvedené v článku 1 odstavci 2 této Smlouvy.

(2) Další společné přezkoušení průběhu hraniční čáry se bude provádět podle potřeby vždy po deseti letech, pokud o jeho provedení nepožádá jedna ze smluvních stran dříve.

Článek 12

(1) O pracích prováděných podle článku 10 odstavců 1 a 3 a článku 11 odstavce 1 této Smlouvy se vyhotovují:

- a) zápis o znovuosazení zničených nebo poškozených hraničních znaků nebo jejich částí na původní místo;
- b) zápis a protokol o osazení doplňkového hraničního znaku nebo o přemístění hraničního znaku nebo jeho částí ohrožených zničením na bezpečné místo;
- c) zápis, protokol a náčrty v měřítku 1 : 1000 — o změnách polohy střednice koryta hraničního úseku vodního toku Uh podle článku 3 odstavců 4 a 6 této Smlouvy.

(2) Dokumenty, uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se pořizují ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém nebo slovenském a v jazyce ruském.

Č Á S T I I I

Společná československo-sovětská komise

Článek 13

(1) Ke společnému přezkoušení průběhu hraniční čáry vlády smluvních stran vytvoří Společnou československo-sovětskou Komisi (dále jen „komise“). Vláda každé ze smluvních stran jmenuje do této komise předsedu své delegace, jeho zástupce a dva členy. Předsedové obou delegací mají právo podle potřeby přizvat k práci komise potřebný počet expertů a dalších osob. Předsedové nebo jejich zástupci mohou v otázkách práce komise uskutečňovat přímou spolupráci.

(2) Každá ze smluvních stran hradí náklady spojené s činností svých členů komise, jakož i osob, které přizvala k práci komise. Všechny náklady spojené s přezkoušením hraniční čáry, jakož i náklady spojené s osazením nových nebo doplňkových hraničních znaků, s přípravou a vyhotovením nových demarkačních dokumentů, ponese smluvní strany rovným dílem.

Článek 14

(1) Komise vykonává zejména tuto činnost:

- a) provádí společná přezkoušení průběhu hraniční čáry měřením v terénu a v případě potřeby navrhuje změny jejího průběhu;
- b) rozhoduje o osazení doplňkových hraničních znaků nebo o přemístění ohrožených hraničních znaků nebo jejich částí na bezpečná místa a rovněž stanoví, která ze smluvních stran bude udržovat polygonový sloupek doplňkového hraničního znaku;
- c) rozhoduje o změnách vyznačení průběhu státních hranic na hraničním úseku vodního toku Uh v případech uvedených v článku 3 odstavci 6 této Smlouvy;
- d) zpracovává nové demarkační dokumenty; tyto dokumenty se pořizují ve dvou vyhotoveních, každé v českém nebo slovenském a ruském jazyce; dokumenty podléhají schválení podle

právního řádu smluvních stran a vstupují v platnost výměnou nót o jejich schválení. Tyto dokumenty po jejich vstupu v platnost nahrazují příslušné demarkační dokumenty platné do výměny nót.

(2) Při plnění úkolů uvedených v odstavci 1 tohoto článku komise úzce spolupracuje s hraničními zmocněnci smluvních stran.

Článek 15

(1) O zahájení práce komise se smluvní strany dohodnou diplomatickou cestou. Způsob a termíny práce komise se stanoví na jejích zasedáních, prováděných střídavě na území smluvních stran, nebude-li dohodnuto jinak. Zasedáním komise předsedají střídavě vedoucí obou delegací.

(2) O každém zasedání komise se sepisují protokoly ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém nebo slovenském a ruském. Podepíše je předšedové obou delegací.

(3) Nemůže-li komise v některých otázkách dospět k dohodě, předá je k projednání diplomatickou cestou.

Článek 16

(1) Osobám uvedeným v článku 13 odstavci 1 této Smlouvy stanoví komise na dobu prací prováděných při přezkušování průběhu hraniční čáry způsob, dobu a místo překračování státních hranic.

(2) Uvedeným osobám se k tomuto účelu vydávají pro překračování státních hranic průkazy, uvedené v příloze č. 1 a 2 této Smlouvy.

(3) Tyto průkazy vydává: členům československé delegace v komisi — ministr vnitra Československé socialistické republiky, členům sovětské delegace v komisi — náčelník Pohraničních vojsk Svazu sovětských socialistických republik, expertům a ostatním osobám — hraniční zmocněnci té smluvní strany, která je k práci komise přizvala.

Č Á S T I V

Pohraniční orgány, jejich práva a povinnosti, sídlo, úseky činnosti a zásady překračování státních hranic

Článek 17

Příslušnými orgány uvedenými v této Smlouvě jsou hraniční zmocněnci, jejich zástupci a pomocníci.

Článek 18

(1) Vláda Československé socialistické republiky a vláda Svazu sovětských socialistických republik jmenují své hraniční zmocněnce a jejich zástupce.

(2) Hraniční zmocněnci plní ve vzájemné spolupráci povinnosti vyplývající jim z této Smlouvy.

Článek 19

(1) Hraniční zmocněnci jsou:

- Na straně Československé socialistické republiky: hraniční zmocněnec československo-sovětských státních hranic s úsekem působnosti od hraničního znaku „KREMENEK“, postaveného na styku státních hranic Československé socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Polské lidové republiky do hraničního znaku „TISA“, postaveného na styku státních hranic Československé socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Maďarské lidové republiky.
- Na straně Svazu sovětských socialistických republik: hraniční zmocněnec sovětsko-československých státních hranic s úsekem působnosti od hraničního znaku „KREMENEK“, postaveného na styku státních hranic Svazu sovětských socialistických republik, Československé socialistické republiky a Polské lidové republiky do hraničního znaku „TISA“, postaveného na styku státních hranic Svazu sovětských socialistických republik, Československé socialistické republiky a Maďarské lidové republiky.

(2) Jména a příjmení hraničních zmocněnců a jejich zástupců a jejich sídla se budou vzájemně oznamovat diplomatickou cestou.

Článek 20

(1) Hraniční zmocněnci jmenují potřebný počet svých pomocníků a mají právo si přizvat experty. Hraniční zmocněnci si navzájem sdělují jména, příjmení a sídla svých pomocníků.

(2) Zástupci mají stejná práva jako hraniční zmocněnci. Vykonávají povinnosti hraničních zmocněnců v případě jejich nepřítomnosti z důležitých příčin.

(3) Rozsah práv pomocníků se stanoví ve zmocněních vydaných hraničními zmocněnci.

Článek 21

Osobám uvedeným v článku 17 této Smlouvy vydávají písemná zmocnění v jazycích smluvních stran:

- hraničnímu zmocněnci Československé socialistické republiky a jeho zástupci — ministr vnitra Československé socialistické republiky;
- hraničnímu zmocněnci Svazu sovětských socialistických republik a jeho zástupci — náčelník Pohraničních vojsk Svazu sovětských socialistických republik;
- pomocníkům — příslušní hraniční zmocněnci.

Článek 22

Příslušné orgány smluvních stran jsou povinny:

1. Učinit opatření, aby nedocházelo k narušení pořádku na státních hranicích, stanoveného touto Smlouvou.

2. Učinit opatření k zamezení nezákonného přechodu jakýchkoliv osob přes státní hranice; o přijatých opatřeních uvědomovat příslušné orgány druhé smluvní strany.
3. Učinit opatření, aby na vlastním území byly zadrženy všechny osoby, které nezákonně překročily státní hranice z území druhé smluvní strany.
4. Vyšetřovat všechny případy porušení režimu státních hranic a vyřešit je s výjimkou těch případů, které vyžadují řešení diplomatickou cestou.
5. Vyšetřovat a řešit v rozsahu daných práv požadavky týkající se všech druhů náhrad, vyplývajících z různých případů narušení pořádku na státních hranicích a uplatňovaných jednou ze smluvních stran nebo osobami nacházejícími se na jejím území.
6. Současně s vyřešením případů porušení režimu na státních hranicích se příslušné orgány smluvních stran dohodnou rovněž i o způsobu navrácení majetku, který se dostane na území druhé smluvní strany.

Článek 23

(1) Osoby, které nezákonně překročily státní hranice, zadržené na území jedné ze smluvních stran, budou předány v době co nejdříve hraničnímu zmocněnci nebo pomocníkovi hraničního zmocněnce té smluvní strany, z jejíhož území přišly.

(2) Současně s nimi budou předány i předměty, které tyto osoby měly u sebe v okamžiku zadržení a které jimi byly vyvezeny z území druhé smluvní strany. Nebudou však předány nezákonně získané platební prostředky té smluvní strany, na jejímž území byly osoby zadrženy.

(3) Osoby, které úmyslně překročily státní hranice, nemusí být předány druhé smluvní straně, jestliže:

- a) jsou státními příslušníky té smluvní strany, která je zadržela;
- b) kromě neoprávněného přechodu státních hranic se dopustily i jiného trestného jednání podle zákonů té smluvní strany, na jejíž území přešly.

(4) Jestliže strana, která zadržela osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku, bude pokládat za nutné provést dodatečně objasnění skutečností uvedených v odstavci 3 tohoto článku, může tyto osoby zadržet na dobu nutnou pro provedení takového objasnění, ale musí neprodleně podat zprávu o jejich zadržení hraničními zmocněnci druhé smluvní strany. V tomto případě rozhodují o předání zadržovaných osob příslušné orgány té smluvní strany, která osoby zadržela v souladu s ustanoveními odstavců 1 a 3 tohoto článku.

(5) Jestliže se předání osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku neuskuteční z důvodů uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebo se nemůže uskutečnit z jiných vážných důvodů v době co nejkratší, musí o tom být neprodleně informován hraniční zmocněnec druhé smluvní strany.

(6) Hraniční zmocněnci určují způsob předání osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Smluvní strany nemají právo odmítnout zpětné přijetí těchto osob.

Článek 24

Osoby, které překročily státní hranice přes hraniční přechod z území jedné ze smluvních stran bez platných dokladů, musí být v případě jejich okamžitého návratu přijaty tou stranou, z jejíhož území státní hranice překročily.

Článek 25

(1) Hraniční zmocněnci smluvních stran provádějí potřebná opatření k vyřešení všech událostí na státních hranicích. Hraniční zmocněnec má právo předat po vyrozumění hraničního zmocněnce druhé smluvní strany kteroukoliv důležitou otázku k řešení diplomatickou cestou.

(2) Zvláště závažné události na státních hranicích, mající za následek ztráty na lidských životech nebo těžkou újmu na zdraví a jiné závažné skutečnosti, budou řešeny diplomatickou cestou. Ve všech takových případech však hraniční zmocněnci provedou odpovídající společné šetření těchto událostí a skutečností a jeho výsledky uvedou v protokole o společném zasedání.

(3) Otázky, o jejichž řešení se hraniční zmocněnci nedohodli, se předávají k projednání diplomatickou cestou.

(4) Ustanovení tohoto článku nevylučuje, aby otázky projednávané diplomatickou cestou byly opět předány k řešení hraničním zmocněncům.

(5) Otázky, ve kterých nedosáhli dohody pomocníci hraničních zmocněnců, se předávají k řešení hraničním zmocněncům.

Článek 26

(1) Hraniční zmocněnci a jejich zástupci projednávají otázky společně, zpravidla na zasedáních a schůzkách. O každém zasedání nebo schůzce hraničních zmocněnců nebo jejich zástupců se vyhotovuje protokol, ve kterém se stručně zaznamená průběh zasedání nebo schůzky, přijatá opatření a lhůta jejich splnění.

(2) Rozhodnutí hraničních zmocněnců nebo jejich zástupců jsou považována od okamžiku podepsání protokolu za závazná a konečná pro obě strany.

(3) Požadavek náhrady škody, jejíž výše přesahuje 5000,— Kčs nebo 500,— Rb, bude projednáno diplomatickou cestou.

(4) O méně závažných otázkách se mohou hraniční zmocněnci dohodnout písemně, netrvá-li žádný z nich na posouzení takové otázky na zasedání nebo schůzce.

(5) Pomocníci hraničních zmocněnců projednávají otázky společně, zpravidla na schůzkách.

(6) O každé schůzce pomocníků hraničních zmocněnců se vyhotovuje zápis, ve kterém je podrobně zachycen obsah schůzky a v nezbytných případech se uvádějí závěry a návrhy.

(7) Rozhodnutí přijatá pomocníky hraničních zmocněnců nabývají platnosti po schválení hraničními zmocněnci.

(8) Protokoly a zápisy o zasedáních a schůzkách hraničních zmocněnců nebo jejich zástupců a zápisy o schůzkách jejich pomocníků se pořizují ve dvou vyhotoveních, každé v českém nebo slovenském a ruském jazyce.

Článek 27

(1) Zasedání nebo schůzky hraničních zmocněnců se konají na návrh jednoho z nich a podle možnosti v termínu uvedeném v pozvání. Na pozvání je třeba odpovědět co nejdříve, nejpozději do 48 hodin po jeho obdržení. Nevyhovuje-li navržená doba zasedání nebo schůzky, musí být v odpovědi navržen jiný termín.

(2) Zasedání nebo schůzky, na něž zve jeden z hraničních zmocněnců, je povinen se osobně zúčastnit hraniční zmocněnec druhé smluvní strany. Pokud se hraniční zmocněnec nemůže ze závažných důvodů zúčastnit, zastupuje ho jeho zástupce, který je povinen uvědomit o tom včas hraničního zmocněnce druhé smluvní strany. Po dohodě hraničních zmocněnců se mohou konat zasedání nebo schůzky jejich zástupců.

(3) Schůzky pomocníků se konají jen z příkazu hraničních zmocněnců.

(4) Zasedání nebo schůzek hraničních zmocněnců anebo schůzek jejich pomocníků se mohou kromě nich zúčastnit z obou stran také překladatelé, experti a další přizvané osoby.

Článek 28

(1) Zasedání a schůzky podle článku 26 této Smlouvy se zpravidla konají na území té smluvní strany, z jejíž iniciativy se zasedání nebo schůzka uskutečňuje.

(2) Zasedání nebo schůzky řídí hraniční zmocněnec nebo pomocník té smluvní strany, na jejímž území se jednání koná.

(3) Program zasedání nebo schůzky musí být oznámen současně s pozváním nebo dohodnut v předběžných jednáních anebo písemně. V mimořádných případech mohou být se souhlasem obou stran předloženy k projednání také otázky neuvedené v programu.

Článek 29

(1) Hraniční zmocněnci a jejich pomocníci mohou po předběžné dohodě provádět za účelem objasnění podstaty věci na místě společná šetření případů narušení státních hranic. Šetření řídí strana, na jejímž území se šetření provádí.

(2) O šetření se vyhotovují zápisy nebo jiné dokumenty, které se připojí k protokolu o zasedání. Zápisy a jiné dokumenty se vypracovávají v souladu se zásadami uvedenými v článku 26 této Smlouvy.

(3) Společná šetření nenahrazují soudní vyšetřování nebo obdobný úkon, který přísluší do pravomoci soudních nebo správních orgánů smluvních stran.

Článek 30

Hraniční zmocněnci jsou povinni v co nejkratší době si navzájem sdělovat, jaká opatření učinili v souladu s rozhodnutími přijatými na zasedáních nebo schůzkách.

Článek 31

(1) Hraniční zmocněnci po vzájemné dohodě určí na státních hranicích místa, na kterých si předávají služební korespondenci, osoby a majetek. Zvířata jsou předávána zpravidla v místě, na kterém překročila státní hranice.

(2) O místu a době každého předání se dohodnou navzájem hraniční zmocněnci, jejich zástupci nebo jejich pomocníci.

(3) Služební korespondence musí být přijímána ve dne i v noci, jakož i o svátcích a jiných dnech pracovního klidu.

(4) Předávání provádějí hraniční zmocněnci nebo jejich pomocníci nebo z pověření hraničních zmocněnců rovněž určení funkcionáři útvarů ochrany státních hranic.

(5) Hraniční zmocněnci stanoví po vzájemné dohodě vzory potvrzení, která se budou vydávat při obdržení korespondence nebo při převzetí zvířat a věcí.

(6) Hraniční zmocněnci dohodnou mezi sebou signály pro vyzvání orgánů ochrany státních hranic druhé smluvní strany a tam, kde to je možné, zajistí vzájemné telefonické spojení.

Článek 32

(1) Hraniční zmocněnci, jejich zástupci, pomocníci, překladatelé a experti mohou překračovat státní hranice za účelem plnění svých služebních úkolů, vyplývajících z této Smlouvy.

(2) Hraniční zmocněnci, jejich zástupci a pomocníci překračují státní hranice na základě písemného zmocnění uvedeného v článku 21 této Smlouvy. Vzory plných mocí jsou uvedeny v příloze č. 3 a č. 4.

(3) Překladatelé překračují státní hranice na základě průkazu vydaného hraničním zmocněncem jedné ze smluvních stran, jehož vzor je uveden v příloze č. 5.

(4) Experti a další přizvané osoby mohou překračovat státní hranice na základě jednorázového průkazu k překračování státních hranic, platného 24 hodin od doby překročení státních hranic. Průkaz vydává hraniční zmocněnec jedné ze smluvních stran a viduje hraniční zmocněnec druhé smluvní strany. Vzor průkazu je uveden v příloze č. 6.

(5) Hraniční zmocněnci vidují doklady uvedené v odstavci 3 a 4 tohoto článku nejpozději do tří dnů ode dne jejich předložení k vidování.

(6) Osoby, které na základě jiných dohod, uzavřených smluvními stranami, provádějí stavební práce a údržbu komunikačních zařízení, mostů, vodních zařízení, úpravu vodních toků, měření nebo jiné práce, mohou překračovat státní hranice na doklady, vydávané podle těchto dohod. Hraniční zmocněnci smluvních stran společně určují místo a dobu přechodu státních hranic pro tyto osoby a provádějí příslušné zápisy do jejich dokladů k překračování státních hranic, pokud není jinými dohodami mezi smluvními stranami stanoveno jinak.

(7) Technickému personálu a dělníkům jedné ze smluvních stran přecházejícím na území druhé smluvní strany je dovoleno brát s sebou jen pracovní nářadí a dopravní prostředky za podmínky jejich zpětného vývozu a také předměty osobní potřeby, potraviny a tabákové výrobky potřebné na dobu práce.

(8) Se souhlasem příslušných orgánů druhé smluvní strany mohou být dopravní prostředky a pracovní nářadí ponechány na pracovišti, budou-li práce trvat déle než jeden den.

(9) Ztrátu průkazu opravňujícího k překračování státních hranic je nutno ihned ohlásit nejbližším pohraničním orgánům, které o tom neprodleně uvědomí pohraniční orgány druhé smluvní strany.

(10) Příslušné orgány smluvních stran se budou navzájem informovat o zrušení platnosti průkazů k překračování státních hranic.

(11) Osoby, které obdrží průkazy k překračování státních hranic, budou poučeny o povinnosti dodržovat celní a devizové předpisy smluvních stran.

Článek 33

(1) Překračování státních hranic osobami uvedenými v článku 32 odstavci 1 této Smlouvy se uskutečňuje jen v místech uvedených v článku 31 odstavci 1 této Smlouvy, nedohodnou-li se hraniční zmocněnci, jejich zástupci nebo jejich pomocníci na jiném místě překračování státních hranic.

(2) Den a hodinu každého překročení státních hranic osobami uvedenými v článku 32 odstav-

cích 1 až 4 této Smlouvy hlásí hraniční zmocněnci nebo jejich zástupci aneb pomocníci nejpozději dvanáct hodin před uskutečněním překročení státních hranic hraničním zmocněncům nebo jejich zástupcům nebo pomocníkům, a to prostřednictvím nejbližšího orgánu ochrany hranic druhé smluvní strany, který je povinen vyslat na místo svého průvodce.

(3) Osoby uvedené v článku 17 této Smlouvy mají právo při překračování státních hranic a při pobytu na území druhé smluvní strany nosit služební stejnokroj a osobní zbraň. Právo nosit služební stejnokroj se v těchto případech vztahuje také na osoby, uvedené v článku 13 odstavci 1 a článku 32 odstavcích 3 a 4 této Smlouvy.

Článek 34

(1) Osobám uvedeným v článku 13 odstavci 1 a v článku 32 odstavci 1 této Smlouvy je zaručena osobní nedotknutelnost a také nedotknutelnost úředních listin, které mají u sebe.

(2) Výše uvedené osoby jsou oprávněny brát s sebou na území druhé smluvní strany potřebné pracovní nářadí a dopravní prostředky za podmínky zpětného vývozu, jakož i předměty osobní potřeby, potraviny a tabákové výrobky v množství, odpovídajícím osobní spotřebě. Uvedené předměty nepodléhají celním ani jiným poplatkům.

Článek 35

(1) Každá ze smluvních stran bude osobám druhé smluvní strany uvedeným v článku 13 odstavci 1 a článku 32 odstavcích 1 až 4 této Smlouvy, nacházejícím se na jejím území v souvislosti s plněním povinností vyplývajících z této Smlouvy, poskytovat nutnou pomoc, zabezpečovat jim dopravní prostředky, obydlí a prostředky ke spojení s vlastními orgány.

(2) Právo na překročení státních hranic při plnění této Smlouvy se podle potřeby zcela nebo částečně pozastavuje, jsou-li hranice uzavřeny z karanténních nebo jiných důvodů. O pozastavení práva na překročení státních hranic musí být příslušné orgány druhé smluvní strany předem uvědoměny.

(3) Při požáru nebo jiné živelní pohromě mohou oddíly požární ochrany nebo jiné záchranné oddíly překračovat státní hranice na základě seznamu v kteroukoliv denní i noční dobu, jakmile se o místě a době překročení dohodly příslušné orgány smluvních stran.

Článek 36

Materiál, který je převážen k provedení prací podle ustanovení článku 10 odstavce 1 a 3 a článku 11 odstavce 1 této Smlouvy z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, nepodléhá celním ani jiným poplatkům.

C Á S T V

Režim užívání hraničních vod a železnic a silnic, které protínají státní hranice

Článek 37

(1) Hraničními vodami se pro účely této Smlouvy rozumí hraniční úsek vodního toku Uh od hraničního znaku 317 po hraniční znak 321, jakož i hraniční úsek mrtvého ramene řeky Tisy.

(2) Smluvní strany učiní potřebná opatření k tomu, aby při užívání hraničních vod byla dodržována ustanovení této Smlouvy a přihlíženo k příslušným právům a zájmům druhé smluvní strany.

Článek 38

(1) Na hraničních vodách se uděluje lodkám a jiným plavidlům smluvních stran právo volné plavby až po hraniční čáru.

(2) Octnou-li se plavidla kterékoliv smluvní strany v nebezpečí, mohou přistát u břehu druhé smluvní strany. V takovém případě si příslušné pohraniční orgány musí navzájem poskytnout potřebnou pomoc.

Článek 39

(1) Plavidlům smluvních stran se povoluje plavba v hraničních vodách od svítání do soumraku. Za tmy musí být plavidla zakotvena nebo připoutána u svého břehu.

(2) Všechny ložky a ostatní plavidla plující v hraničních vodách musí mít příslušnou státní vlajku anebo její vyobrazení a musí být opatřeny jasně viditelnými čísly v barvě bílé nebo černé.

Článek 40

Obyvatelé smluvních stran mají právo rybolovu v hraničních vodách až po hraniční čáru.

Článek 41

(1) Spojení po železničních nebo silničních, které protínají státní hranice, a místo přechodu státních hranic na těchto komunikacích se upravují zvláštními dohodami mezi smluvními stranami.

(2) V místech, kde hraniční čára protíná železnici nebo silnici, každá ze smluvních stran zřizuje na svém území a udržuje v náležitém stavu zvláštní znaky a závory.

(3) Smluvní strany přijmou opatření k tomu, aby všechny železnice a silnice, které protínají státní hranice, se udržovaly v naprostém pořádku.

Článek 42

Stavba mostů a jiných zařízení na hraničních vodách se provádí na základě zvláštních dohod.

ČÁST VI

Hon, lesní a zemědělské hospodářství a hornictví

Článek 43

Každá ze smluvních stran bude dohlížet na to, aby se v blízkosti státních hranic přísně dodržovaly předpisy o honitbě platné na jejím území, a aby v době honů nedocházelo ke střelbě a pronásledování zvěře a ptactva přes státní hranice. Obě strany se podle potřeby dohodnou o všech otázkách ochrany zvěře a ptactva a o stejných lhůtách zákazu lovu na jednotlivých úsecích státních hranic.

Článek 44

[1] Na pozemcích v bezprostřední blízkosti hraniční čáry budou smluvní strany provádět lesní a zemědělské hospodářství takovým způsobem, aby nebylo poškozeno lesní a zemědělské hospodářství druhé smluvní strany.

[2] Při vzniku lesního požáru poblíž státních hranic je smluvní strana, na jejímž území požár vznikl, povinna podle svých možností provést veškerá opatření k lokalizaci a uhašení požáru a k zamezení jeho rozšíření přes státní hranice.

[3] V případě nebezpečí rozšíření lesního požáru přes státní hranice příslušné orgány té smluvní strany, na jejímž území tato hrozba vznikla, okamžitě upozorní příslušné orgány druhé smluvní strany, aby mohla být učiněna potřebná opatření k lokalizaci požáru na státních hranicích.

[4] Padnou-li stromy následkem živelní pohromy nebo při kácení lesa na hraniční čáru, učiní příslušné orgány smluvních stran vše pro to, aby zainteresované organizace té strany, které tyto stromy patří, je mohly zpracovat a odvézt bez po tíží na svoje území.

Článek 45

[1] Průzkum a těžba nerostů a minerálů v bezprostřední blízkosti hraniční čáry se musí provádět tak, aby nezpůsobily škodu na území druhé smluvní strany. Pro průzkum a těžbu nerostů a minerálů v bezprostřední blízkosti státních hranic platí před-

pisů té smluvní strany, na jejímž území jsou tyto práce prováděny.

[2] Pro zabezpečení hraniční čáry musí být z obou jejích stran udržovány pruhy území o šířce 20 m, ve kterých se práce uvedené v odstavci 1 tohoto článku povolují jen ve výjimečných případech po dohodě mezi příslušnými orgány smluvních stran.

[3] Jestliže v některých případech nelze z důvodů účelnosti dodržet podmínky zachování pruhů uvedené v odstavci 2 tohoto článku, stanoví příslušné orgány smluvních stran po vzájemné dohodě jiná opatření k zabezpečení hraniční čáry.

ČÁST VII

Závěrečná ustanovení

Článek 46

Tato Smlouva se uzavírá na dobu deseti let. Nevypoví-li jedna ze smluvních stran tuto Smlouvu šest měsíců před skončením doby její platnosti, bude mít platnost vždy další desetileté období za stejných podmínek výpovědi.

Článek 47

Ode dne nabytí platnosti této Smlouvy pozbývá platnosti „Smlouva mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských hranicích a o způsobu urovnávání hraničních incidentů“ včetně Dodatkového protokolu k ní, podepsaných 30. listopadu 1956 v Moskvě.

Článek 48

Tato Smlouva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Moskvě v co nejkratší době. Smlouva vstoupí v platnost třicátý den po výměně ratifikačních listin.

Dáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran tuto Smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

V Praze dne 10. února 1973

Za presidenta
Československé socialistické
republiky:

Ján Pješčak v. r.

Za Presidium Nejvyššího sovětu
Svazu sovětských socialistických
republik:

S. Červoněnko v. r.

PŘÍLOHA č. 1

V Z O R

1. strana

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Státní znak

P R Ů K A Z

pro překračování československo-sovětských státních hranic

Rozměr: 15X10 cm

Materiál: kartón

Barva: červená

2. strana

Podle článku 16 odstavce 2 Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách, uzavřené dne 10. února 1973

.....
(příjmení, jméno)

Je oprávněn překračovat československo-sovětské státní hranice a zdržovat se na území Svazu sovětských socialistických republik do vzdálenosti km od státních hranic.

Místo pro fotografii

3,5X4,5

Razítko

Podpis držitele

Průkaz platí do 19

V Praze dne

19

Ministr vnitra
Československé socialistické republiky.....
podpis

3. strana

Text 2. strany v ruském jazyce.

PŘÍLOHA č. 2

V Z O R

1. strana

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Státní znak

P R Ů K A Z

pro překračování československo-sovětských státních hranic

Rozměr: 15×10 cm

Materiál: kartón

Barva: světlemodrá

2. strana

Podle článku 16 odstavce 2 Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách, uzavřené dne 10. února 1973

(příjmení, jméno)

Je oprávněn překračovat československo-sovětské státní hranice v úseku
(číslo hraničních znaků)
a zdržovat se na území Svazu sovětských socialistických republik do vzdálenosti km od státních hranic.

Průkaz platí: od hodin dne 19
do hodin dne 19

Místo pro fotografii
3,5×4,5

Hraniční zmocněnec
Československé socialistické republiky

Razítko

.....
podpis

V dne 19

3. strana

Text 2. strany v ruském jazyce.

4. strana

Tento průkaz mně byl předložen a platí po dobu, uvedenou na stranách 2. a 3.

Razítko

Hraniční zmocněnec
Svazu sovětských socialistických republik

V dne 19

.....
(podpis)

Text 4. strany v ruském jazyce.

PŘÍLOHA č. 3**V Z O R****1. strana****ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

Státní znak

PLNÁ MOC

Rozměr: 15×10 cm

Materiál: kartón

Barva: červená

2. strana

Vláda Československé socialistické republiky na základě Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách, uzavřené dne 10. února 1973 jmenovala dne 19

.....
 (hodnost, příjmení, jméno)

hraničním zmocněncem (zástupcem hraničního zmocněnce) Československé socialistické republiky na československo-sovětských státních hranicích,*) který se zmocňuje k plnění povinností, obsažených ve výše uvedené Smlouvě a v souvislosti s tím má právo překračovat československo-sovětské státní hranice a zdržovat se na území Svazu sovětských socialistických republik do vzdálenosti km od státních hranic.

Místo pro fotografii
 3,5×4,5

Ministr vnitra
 Československé socialistické republiky

Razítko

.....
 (podpis)

.....
 (Podpis držitele)

V Praze

dne

19**3. strana**

Text 2. strany v ruském jazyce.

*) Plná moc může být vydána samostatně pro hraničního zmocněnce a pro jeho zástupce.

PŘÍLOHA č. 4

V Z O R

1. strana

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Státní znak

PLNÁ MOC

Rozměr: 15×10 cm

Materiál: kartón

Barva: světlemodrá

2. strana

Na základě článku 21 Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách, uzavřené dne 10. února 1973 — je

.....
(hodnost, příjmení, jméno)

jmenován pomocníkem hraničního zmocněnce Československé socialistické republiky na československo-sovětských státních hranicích, který se zmocňuje k plnění povinností, vyplývajících z uvedené Smlouvy, a v souvislosti s tím má právo překračovat československo-sovětské státní hranice v úseku

.....
(čísla hraničních znaků)

a zdržovat se na území Svazu sovětských socialistických republik do vzdálenosti km od státních hranic.

Tato plná moc platí od 19 do 19

Místo pro fotografii
3,5×4,5

Hraniční zmocněnec
Československé socialistické republiky

Razítko

.....
(podpis)

.....
{Podpis držitele}

V dne 19

3. strana

Text 2. strany v ruském jazyce.

4. strana

Tato plná moc mně byla předložena a platí od 19 do 19

Razítko

Hraniční zmocněnec
Svazu sovětských socialistických
republik

V dne 19

{Text v ruském jazyce}

.....
(podpis)

Platnost plné moci prodloužena do 19 *)

Hraniční zmocněnec
Československé
socialistické republiky

Hraniční zmocněnec
Svazu sovětských socialistických
republik

Razítko

Razítko

V dne 19

V dne 19

{Text v českém nebo slovenském a ruském jazyce}

*) Platnost plné moci může být opětovně prodloužena.

PŘÍLOHA č. 6

V Z O R

1. strana

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Státní znak

P R Ů K A Z

pro překračování československo-sovětských státních hranic

Rozměr: 15×10 cm

Materiál: kartón

Barva: světlemodrá

2. strana

Na základě článku 32 odstavce 4 Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o režimu na československo-sovětských státních hranicích, spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách, uzavřené dne 10. února 1973 — má

(příjmení, jméno)

právo jednorázově překročit československo-sovětské státní hranice v úseku
 (čísla hraničních znaků)
 a zdržovat se na území Svazu sovětských socialistických republik do vzdálenosti km od státních hranic.

Průkaz platí: od hodin dne 19

do hodin dne 19

Místo pro fotografii
3,5×4,5Hraniční zmocněnec
Československé socialistické republiky

Razítko

.....
(podpis)

V dne 19

3. strana

Text 2. strany v ruském jazyce.

4. strana

Tento průkaz mně byl předložen. Platí po dobu uvedenou na stranách 2. a 3.

Hraniční zmocněnec
Svazu sovětských socialistických republik

Razítko

.....
(podpis)

V dne 19

[Text 4. strany v ruském jazyce]

88

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. července 1974

o Smlouvě o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů, užitných vzorů a ochranných známek při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce

Dne 12. dubna 1973 byla v Moskvě podepsána Smlouva o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů, užitných vzorů a ochranných známek při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce.

Prezident republiky Smlouvu ratifikoval a ratifikační listina byla uložena v sekretariátu Rady

vzájemné hospodářské pomoci, depozitáře Smlouvy, dne 5. února 1974.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 20 dnem 11. července 1973. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 6. května 1974.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA

o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů, užitných vzorů a ochranných známek při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce

Vlády Bulharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Republiky Kuba, Mongolské lidové republiky, Polské lidové republiky, Rumunské socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Československé socialistické republiky vedeny přáním napomáhat rozvoji hospodářské a vědeckotechnické spolupráce úpravou otázek právní ochrany vynálezů, průmyslových vzorů, užitných vzorů a ochranných známek, které vznikají při uskutečňování spolupráce, a také poskytováním vzájemné pomoci při řešení těchto otázek, rozhodly se uzavřít tuto Smlouvu a dohodly se takto:

Článek 1

1. Tato Smlouva se vztahuje:

- a) na vynálezy, průmyslové vzory a užitné vzory, které byly vytvořeny občany smluvních zemí při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce těchto zemí:

při společném provádění výzkumných, vývojových, technologických a pokusných prací v mezinárodních výzkumných ústavech, vývojových organizacích, společných laboratořích a odděleních, v mezinárodních vědeckovýrobních sdruženích a jiných mezinárodních organizacích a kolektivech zřizovaných na základě dvoustranných nebo mnohostranných smluv;

při provádění výzkumných, vývojových, technologických a pokusných prací spolupracujícími organizacemi smluvních zemí cestou kooperace, na základě dělby práce zakotvené v příslušných dohodách;

při provádění koordinovaných výzkumných, vývojových, technologických a pokusných prací spolupracujícími organizacemi smluvních zemí podle společně dohodnutého plánu s cílem dosáhnout společného výsledku cestou samostatného rozpracování jednotlivých témat (provedení jednotlivých etap práce) se vzá-

jemnou povinností následného předání výsledků prací k jejich využití v národním hospodářství zemí;

- b) na ochranné známky používané k označování výrobků vyrobených při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce smluvních zemí.

Ustanovení této Smlouvy se použijí i pro vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory vytvořené v důsledku uskutečňování kooperace a specializace výroby podniky smluvních zemí, jakož i při jiných formách hospodářské a vědeckotechnické spolupráce těchto zemí v souladu se smlouvami a dohodami o takové spolupráci.

2. Ustanovení článků 3, 7, 12, 13, 14 (bod 2), 15, 17 této Smlouvy se vztahují i na vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory, které nejsou výsledkem činnosti prováděné v rámci hospodářské a vědeckotechnické spolupráce smluvních zemí, a to v těch případech, kdy jsou součástí technické dokumentace, kterou předávají organizace jedné země (několika zemí) organizacím druhé země (druhých zemí).

Ustanovení článků 3, 7, 16 a 17 této Smlouvy se vztahují i na ochranné známky zapsané dříve smluvními zeměmi samostatně, a to i v těch případech, kdy se takové známky používají k označení výrobků vyrobených v důsledku uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce těchto zemí.

Článek 2

1. Vynálezy, průmyslovými vzory a užitnými vzory podle bodu 1 článku 1 této Smlouvy se rozumějí společně vynálezy, průmyslové vzory, užité vzory, jakož i vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory, vytvořené samostatně občany jedné ze smluvních zemí.

2. Společnými jsou:

- a) vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory vytvořené ve spoluautorství občany smluvních zemí nezávisle na tom, na území které z těchto zemí byly vytvořeny. Práva na takové vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory přísluší smluvním zemím, jejichž občany jsou jejich autoři, nebo příslušným organizacím těchto zemí, pokud to připouští národní zákonodárství;
- b) vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory vytvořené v mezinárodních výzkumných ústavech, vývojových organizacích, společných laboratořích a odděleních, v mezinárodních vědeckovýrobních sdruženích i jiných mezinárodních organizacích a kolektivech nezávisle na tom, zda tyto vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory byly vytvořeny občany jedné nebo několika smluvních zemí, pokud není ve smlouvách o vytvoření takových organizací a kolektivů stanoveno jinak. Práva na

tyto vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory přísluší zemím zúčastněným v uvedených organizacích a kolektivech nebo příslušným organizacím těchto zemí, pokud to připouští národní zákonodárství;

- c) vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory vytvořené při provádění prací společně financovaných smluvními zeměmi, pokud tak stanoví smlouvy a dohody o provádění takových prací. Práva na takové vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory přísluší zemím zúčastněným na těchto pracích nebo příslušným organizacím těchto zemí, pokud to připouští národní zákonodárství.

3. Práva na společné vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory se rozumějí:

- a) právo zajišťovat právní ochranu a využívat těchto vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů na území své země v souladu s národním zákonodárstvím;
- b) právo zajišťovat právní ochranu těchto vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů v zemích, kterým nepatří právo na tyto vynálezy a vzory;
- c) právo vyvážet výrobky vyrobené s využitím těchto vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů;
- d) právo předávat tyto vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory zemím, kterým nepatří právo na tyto vynálezy a vzory. Takové předání může být provedeno bezplatně, nebo za úhradu určité části nákladů na rozpracování, anebo na komerčním základě licenčními smlouvami.

Práva uvedená pod písmeny b), c) a d) tohoto bodu mohou být využita pouze po vzájemné dohodě mezi příslušnými organizacemi smluvních zemí, které mají právo na společné vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory, nebo způsobem stanoveným v listinách upravujících činnost příslušných mezinárodních organizací a kolektivů.

4. Samostatně vytvořené vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory podle bodu 1 tohoto článku jsou vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory vytvořené v důsledku uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce občany jedné ze smluvních zemí s výjimkou vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů, které jsou považovány za společné podle písm. b) a c) bodu 2 tohoto článku. Práva na takové vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory přísluší zemi, jejímž občanem je vynálezce, nebo příslušné organizaci této země, pokud to dovoluje národní zákonodárství.

Dalším smluvním zemím může být poskytnuto právo na využití takových vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů za podmínek sjednaných mezi příslušnými organizacemi zainteresovaných zemí.

Článek 3

Spolupracující organizace smluvních zemí činí opatření nutná k zajištění právní ochrany vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů.

Spolupracující organizace činí opatření, aby nedošlo k rozšíření údajů o vynálezech, průmyslových vzorech a užitných vzorech do té doby, dokud nebude zajištěna jejich právní ochrana.

Článek 4

Přihlášky společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů k ochraně se podávají v co nejkratší době ve všech smluvních zemích, kterým přísluší právo na takové vynálezy, průmyslové vzory a užité vzory, v souladu s národním zákonodárstvím těchto zemí. První přihláška se podává zpravidla v zemi, na jejímž území byl vynález nebo vzor vytvořen. V těch případech, kdy podle zákonodárství této země nemůže být poskytnuta na vynález nebo vzor právní ochrana, je možné podat první přihlášku v jedné z uvedených zemí, kde může být právní ochrana poskytnuta. V jiných smluvních zemích se podávají přihlášky ve lhůtě nepřesahující čtyři měsíce od doby podání první přihlášky při zachování unijní priority.

Článek 5

Při vzájemném podávání přihlášek společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů k ochraně ve smluvních zemích, jejichž organizace se účastní spolupráce, žádá se o poskytnutí ochrany formou, která poskytuje státu nebo příslušné organizaci právo využívat vynález, průmyslového vzoru a užitého vzoru, pokud to dovoluje národní zákonodárství země, ve které se žádá o ochranu.

V jednotlivých smlouvách, uzavíraných mezi spolupracujícími organizacemi, může být ustanovena i jiná forma ochrany těchto vynálezů a vzorů. Tyto smlouvy musí být schvalovány příslušnými státními orgány.

Článek 6

Úřad pro vynálezy, u kterého byla podána přihláška společného vynálezu, průmyslového vzoru a užitého vzoru k ochraně, provádí průzkum novosti této přihlášky. Výsledky průzkumu, které mohou být využity při projednávání přihlášky tohoto vynálezu a vzoru k ochraně v ostatních smluvních zemích, se sdělují bez prodlení úřadům pro vynálezy těchto zemí.

Úřady pro vynálezy organizují v případě potřeby vzájemné konzultace během provádění průzkumu.

Článek 7

Spolupracující organizace smluvních zemí se vzájemně informují o podaných přihláškách, o získání právní ochrany a o všech úkonech a změnách, které se týkají právní ochrany vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů.

Článek 8

Příslušné organizace spolupracujících smluvních zemí projednávají společné návrhy na zajištění právní ochrany společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů v zemích, kterým nepatří právo na tyto vynálezy a vzory, sjednají seznam zemí, v nichž je nutno zajistit právní ochranu těchto vynálezů a vzorů, a určí, která ze spolupracujících organizací bude vystupovat v případě potřeby jako přihlašovatel.

Při podání přihlášek společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů v zemích, kterým nepřísluší právo na tyto vynálezy a vzory, vystupuje jako přihlašovatel, pokud to dovoluje zákonodárství země, ve které se přihláška podává, jedna nebo několik spolupracujících organizací s uvedením autorů. V zemích, kde se vyžaduje, aby přihlášku podal autor (autoři), vystupuje jako přihlašovatel autor (autoři).

Mezinárodní organizace a kolektivy vytvořené smluvními zeměmi projednají otázky spojené s právní ochranou společných vynálezů nebo vzorů způsobem stanoveným v listinách, které upravují činnost takových organizací nebo kolektivů.

Jestliže příslušná organizace jedné ze smluvních zemí, kterým patří právo na společné vynálezy a vzory, prohlásí, že nemá zájem na zajištění právní ochrany těchto vynálezů a vzorů, v zemích, kterým nepřísluší právo na tyto vynálezy a vzory, mohou ostatní spolupracující země samostatně učinit opatření k právní ochraně takových vynálezů a vzorů.

V tomto případě otázky spojené s rozdělením příjmů získaných z předávání společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů, z vývozu výrobků vyrobených s využitím těchto vynálezů nebo vzorů, se způsobem výplaty odměny autorům vynálezů nebo vzorů a další otázky využívání práv na tyto vynálezy a vzory se řídí zvláštní smlouvou mezi příslušnými organizacemi všech zemí, kterým přísluší právo na tyto společné vynálezy a vzory.

Článek 9

Náklady spojené s právní ochranou společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů se rozdělují mezi spolupracující organizace smluvních zemí takto:

- a) Každá spolupracující organizace hradí náklady spojené s právní ochranou vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů ve své zemi nezávisle na způsobu financování prací, jejichž důsledkem bylo vytvoření vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů.
- b) Náklady spojené s právní ochranou vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů v zemích, kterým nepatří právo na tyto vynálezy a vzory, hradí spolupracující organizace, kterým patří právo na tyto vynálezy a vzory, poměrně podle podílu své účasti na financování

prací, jejichž důsledkem bylo vytvoření vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů, nebo jiným způsobem na základě dohody mezi příslušnými organizacemi spolupracujících zemí.

Článek 10

Příjmy získané z předání společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů zemím, kterým nepatří právo na tyto vynálezy a vzory, na komerčním základě nebo za podmínek částečné úhrady nákladů na rozpracování, se rozdělují mezi příslušnými organizacemi zemí, které mají právo na tyto vynálezy a vzory, a to poměrně podle podílu jejich účasti na financování prací, jejichž důsledkem bylo vytvoření vynálezů a vzorů. Na základě dohody příslušných organizací spolupracujících zemí, které jsou oprávněny vést zahraniční obchodní jednání, může se rozdělení uvedených příjmů provést i jiným způsobem.

Článek 11

Náklady uvedené v čl. 9 písm. b) této Smlouvy se rozdělují v té měně, ve které byly vynaloženy.

Příjmy podle čl. 10 této Smlouvy se rozdělují v té měně, ve které byly získány.

Příslušné organizace spolupracujících smluvních zemí se v jednotlivých případech mohou dohodnout o převodu odpovídajících částek v jiné měně.

Článek 12

Autorům vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů přísluší právo na odměnu za využití vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů v zemích, kterým patří právo na tyto vynálezy a vzory, jakož i při předávání vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů jiným zemím.

Článek 13

Při využití společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů na území jedné nebo několika smluvních zemí, kterým přísluší právo na tyto vynálezy a vzory, stanoví odměnu autoru (autorům) příslušné organizace zemí, které vynálezy, průmyslové vzory a užitné vzory využívají. Výše odměny se stanoví podle zákonodárství země, ve které se vynálezy, průmyslové vzory a užitné vzory využívají.

Odměna, která náleží autorům — občanům druhých zemí, se převádí příslušným organizacím zemí trvalého pobytu autorů a ty pak v souladu s národním zákonodárstvím své země provedou výplatu odměny autorům.

Převod autorské odměny mezi zeměmi se provádí v souladu s platnými dohodami o zúčtování neobchodních plateb.

Článek 14

1. Při bezplatném předání společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů zemím, kterým nepatří právo na tyto vynálezy a vzory, upravují se otázky výplaty autorské odměny na základě dohody mezi příslušnými organizacemi země (zemí), která vynálezy, průmyslové vzory a užitné vzory předává, a organizacemi země (zemí), která tyto vynálezy a vzory přejímá.

2. Při předání společných vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů zemím, kterým nepřísluší právo na tyto vynálezy a vzory za podmínek úhrady určité části nákladů na rozpracování, jakož i podle licenčních smluv na komerčním základě vyplácí příslušné organizace země (zemí), které předaly tyto vynálezy a vzory, odměnu autorům těchto vynálezů a vzorů ze svého podílu příjmů podle svého národního zákonodárství.

Článek 15

Při předání samostatně vytvořených vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů z jedné smluvní země do druhé za podmínek úhrady určité části nákladů na rozpracování, jakož i podle licenčních smluv na komerčním základě, vyplácí se odměna autorům způsobem stanoveným v článku 14 bod 2 této Smlouvy.

Při bezplatném předání technické dokumentace, jejíž součástí jsou vynálezy, průmyslové vzory a užitné vzory, z jedné smluvní země do druhé, stanoví a vyplácí se odměna autorům podle článku 13 této Smlouvy. Existuje-li právní ochrana vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů pouze v předávající zemi, vyplácí se odměna autorům těchto vynálezů a vzorů na základě dohody mezi předávající a přejímající organizací.

Článek 16

Otázky výběru, využití a právní ochrany ochranné známky pro označení výrobků, které byly vyrobeny v důsledku uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce smluvních zemí, upravují dohody o provádění výzkumných, vývojových, technologických a pokusných prací, jakož i smlouvy a dohody o specializaci a kooperaci výroby.

Článek 17

Otázky spojené s realizací této Smlouvy a s dalším zdokonalováním spolupráce v rámci Smlouvy projednávají příslušné orgány smluvních zemí.

Spory mezi spolupracujícími organizacemi vznikající v souvislosti s právní ochranou a využitím vynálezů, průmyslových vzorů a užitných vzorů a ochranných známek při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce se řeší v souladu se Smlouvou o řešení občansko-

právních sporů vznikajících ze vztahů hospodářské a vědeckotechnické spolupráce v rozhodčím řízení, podepsanou 26. května 1972. Smluvní země, které nejsou smluvními stranami této smlouvy, mohou řešit uvedené spory jiným způsobem podle dohody mezi zúčastněnými zeměmi.

Spory, jejichž projednání patří podle národního zákonodárství platného v době podepsání této Smlouvy nebo podle mezinárodních smluv do výlučné pravomoci příslušných orgánů smluvních zemí, řeší tyto orgány.

Článek 18

Tato Smlouva je otevřena k podpisu z pověření vlád zemí uvedených v preambuli této Smlouvy do 1. června 1973.

Článek 19

Při podepsání této Smlouvy může kterákoliv země učinit výhradu týkající se jejího dodatečného schválení v souladu se svým národním zákonodárstvím

Vyrozumění o schválení této Smlouvy se zasílají sekretariátu Rady vzájemné hospodářské pomoci, který je depozitářem této Smlouvy.

Článek 20

Tato Smlouva nabývá platnosti mezi smluvními zeměmi, které ji podepíší bez výhrady dodatečného schválení, po uplynutí 90 dnů od jejího podpisu.

Pro smluvní země, které podepíší tuto Smlouvu s výhradou dodatečného schválení, nabývá Smlouva platnosti 90 dnů poté, co depozitář obdržel jejich vyrozumění o schválení Smlouvy.

Článek 21

Po nabytí platnosti této Smlouvy mohou k ní přistoupit se souhlasem smluvních zemí jiné země, a to tak, že předají listiny o přístupu depozitáři. Přístup nabývá platnosti po uplynutí devadesátí dnů ode dne, kdy depozitář obdržel poslední vyrozumění o souhlasu s přístupem.

Článek 22

Tato Smlouva se uzavírá na dobu 5 let od okamžiku vstupu v platnost. Po uplynutí této doby se platnost Smlouvy automaticky prodlužuje vždy na nové pětileté období. Kterákoliv smluvní země může tuto Smlouvu vypovědět do šesti měsíců před uplynutím řádné doby platnosti Smlouvy písemným vyrozuměním zaslaným depozitáři.

Článek 23

Tato Smlouva může být změněna jen se souhlasem všech smluvních zemí. Návrhy na změnu Smlouvy může podat kterákoliv smluvní země. Tyto návrhy se zasílají depozitáři.

Článek 24

Depozitář této Smlouvy učiní příslušná opatření k registraci této Smlouvy v sekretariátu Organizace spojených národů v souladu s její Chartou.

Článek 25

Depozitář zašle ověřené opisy této Smlouvy všem smluvním zemím, informuje je o dni, kdy Smlouva vstoupí v platnost, o došlých vyrozuměních o schválení, o přístupu k ní, o výpovědi, jakož i o všech jiných obdrženích sděleních.

Vyhotoveno v Moskvě 12. dubna 1973 v jednom výtisku v ruském jazyce.

89

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. července 1974

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Španělska o letecké dopravě**

Dne 4. září 1973 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska o letecké dopravě, která

podle svého článku XVIII vstoupila v platnost dnem 7. května 1974.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska
o letecké dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Španělska

vedeny přáním uzavřít dohodu za účelem rozvíjení
vztahů v letecké dopravě mezi oběma zeměmi

dohodly se takto:

Článek I

Pro provádění této Dohody a její Přílohy

- a) výraz „letecký úřad“ znamená, pokud jde o Československou socialistickou republiku, federální ministerstvo dopravy, a pokud jde o Španělsko, ministerstvo letectví (podsekretariát pro civilní letectví), nebo v obou případech každý orgán či osobu pověřené prováděním úkolů, které jsou v současné době vykonávány uvedenými úřady,
- b) výrazy „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“ znamenají mezinárodní letecké služby a tratě stanovené v Příloze této Dohody,
- c) výraz „určený letecký podnik“ znamená letecký dopravní podnik, který jedna smluvní strana určila písemným oznámením druhé smluvní straně k provozování dohodnutých služeb.

Článek II

Každá smluvní strana poskytne druhé smluvní straně práva stanovená v této Dohodě a její Příloze za účelem zavedení a provozování pravidelných obchodních leteckých služeb na tratích stanovených v Příloze (dále jen „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“). Letecký podnik určený každou ze smluvních stran bude při provozování dohodnuté služby na stanovené trati užívat tato práva:

- a) létat bez přistání přes území druhé smluvní strany,
- b) přistávat na uvedeném území pro neobchodní účely,
- c) nakládat a vykládat cestující, zboží a poštu v mezinárodní přepravě v určených bodech na stanovených tratích v souladu s ustanoveními této Dohody a její Přílohy.

Článek III

1. Každá smluvní strana má právo určit písemným oznámením druhé smluvní straně letecký dopravní podnik k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Po přijetí tohoto písemného určení druhá smluvní strana udělí, s výhradou ustanovení článku IV této Dohody, určenému leteckému podniku bez odkladu příslušné provozní oprávnění.

3. Letecký úřad jedné smluvní strany může požadovat, aby letecký podnik určený druhou smluvní stranou prokázal svou způsobilost dodržovat podmínky podle zákonů a předpisů, které tento úřad obvykle a přiměřeně uplatňuje na provoz mezinárodních leteckých služeb v souladu s ustanoveními Úmluvy o mezinárodním civilním letectví (Chicago 1944).

4. Každá smluvní strana bude mít právo nevydat provozní oprávnění zmíněné v odstavci 2 tohoto článku nebo uložit podmínky, které by považovala za nezbytné pro vykonávání práv stanovených v článku II leteckým podnikem, v případě, kdy není přesvědčena o tom, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola tohoto podniku náleží smluvní straně, která určila letecký podnik, nebo jejím státním příslušníkům.

5. Poté, co byl letecký podnik takto určen a oprávněn, může zahájit kdykoliv provozování dohodnutých služeb pokud pro takové služby budou platit tarifní podmínky stanovené v souladu s ustanoveními článku XI této Dohody.

Článek IV

1. Každá smluvní strana bude mít právo odvolat provozní oprávnění nebo zrušit vykonávání práv stanovených v článku II této Dohody leteckým podnikem určeným druhou smluvní stranou nebo uložit takové podmínky při vykonávání těchto práv, jaké považuje za nezbytné,

- a) v případě, že se tento letecký podnik nebude řídit zákony a předpisy smluvní strany, která tato práva poskytlá,
- b) v případě, že není přesvědčena o tom, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku náleží smluvní straně, která určuje letecký podnik, nebo jejím státním příslušníkům,
- c) v případě, že letecký podnik nebude provozovat dohodnuté služby v souladu s podmínkami stanovenými touto Dohodou.

2. Pokud okamžitě odvolání provozního oprávnění, zrušení výkonu práv nebo uložení podmínek v provozním oprávnění podle odstavce 1 tohoto článku nebude nutné k zabránění dalšímu porušování zákonů a předpisů, bude toto právo uplatněno teprve po poradě s druhou smluvní stranou.

Článek V

1. Zákony a předpisy jedné smluvní strany vztahující se na vstup na její území nebo výstup letadel provozujících mezinárodní lety nebo na provoz a létání těchto letadel na jejím území, budou se vztahovat rovněž na letadla leteckého podniku

určeného druhou smluvní stranou a budou dodržovány těmito letadly od vstupu na území první smluvní strany do výstupu z něho a při pobytu na tomto území.

2. Zákony a předpisy jedné smluvní strany upravující vstup, pobyt a výstup z jejího území cestujících, posádky a nákladu, jako jsou formality týkající se vstupu a výstupu jakož i opatření výjezdová a příjezdová, celní a zdravotnická, budou se vztahovat na cestující, posádku a náklad přepravované letadlem určeného leteckého podniku druhé smluvní strany, pokud jsou na uvedeném území.

Článek VI

1. Letadla používaná k provozu mezinárodních leteckých služeb určeným leteckým podnikem každé ze smluvních stran, jakož i jejich obvyklé vybavení, pohonné hmoty, mazací oleje a zásoby (včetně potravy, nápojů a tabáku) uložené na palubě takových letadel, budou osvobozeny ode všech celních poplatků, inspekčních nebo jiných poplatků a dávek při vstupu na území druhé smluvní strany za předpokladu, že takové vybavení a zásoby zůstanou na palubě letadla až do doby, kdy budou znovu vyvezeny.

2. S výjimkou poplatků za poskytnuté služby budou rovněž osvobozeny od těchto poplatků a dávek

- a) palubní zásoby naložené na území každé smluvní strany v rozsahu vymezeném úřady této smluvní strany a určené k použití na palubě letadla druhé smluvní strany provozujícího mezinárodní letecké služby,
- b) náhradní díly dovezené na území jedné smluvní strany za účelem údržby nebo oprav letadel používaných k provozu mezinárodních leteckých služeb určenými leteckými podniky druhé smluvní strany,
- c) pohonné hmoty a mazací oleje určené k zásobování letadel používaných určenými leteckými podniky druhé smluvní strany k provozu mezinárodních leteckých služeb, i když tyto zásoby budou spotřebovány za letu nad územím smluvní strany, v němž byly přijaty na palubu.

Může být požadováno, aby materiál zmíněný v pododstavcích a) b) a c) byl pod celním dohledem nebo kontrolou.

3. Obvyklé vybavení letadel, jakož i materiály a zásoby na palubě letadel jedné smluvní strany, mohou být vloženy na území druhé smluvní strany pouze se souhlasem celních orgánů tohoto území. V takovém případě mohou být uloženy pod dohledem těchto orgánů až do doby, kdy budou znovu ze země vyvezeny nebo bude s nimi po předchozím schválení jinak naloženo.

4. Každá smluvní strana osvobodí určený letecký podnik druhé smluvní strany ode všech celních poplatků, inspekčních nebo jiných poplatků

a dávek, pokud jde o obchodní náborový materiál, který bude použit výhradně v souvislosti s provozem dohodnutých služeb určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

Článek VII

Poplatky za užívání letišť a jiných zařízení na území každé smluvní strany se budou vybírat podle sazeb stanovených jejími příslušnými orgány.

Článek VIII

Cestující v přímém transitu přes území kterékoliv smluvní strany a neopouštějící část letiště určenou pro takový účel budou podrobeni pouze jednoduché kontrole. Zavazadla a zboží v přímém transitu budou osvobozeny od celních poplatků a jiných podobných poplatků.

Článek IX

1. Každá ze smluvních stran poskytne určenému leteckému podniku druhé smluvní strany osvobození ode všech daní ze zisků nebo příjmů plynoucích z provozování dohodnutých služeb.

2. Převody přebytků z příjmů dosažených určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany se budou provádět podle devizových předpisů platných na území této smluvní strany ve volně směnitelných měnách.

3. Každá smluvní strana umožní převody takových prostředků do druhé země; tyto převody budou prováděny bez průtahů.

Článek X

1. Kapacita nabízená určenými leteckými podniky obou smluvních stran při provozování dohodnutých služeb bude v úzké souvislosti především s odhadovanými požadavky přepravní poptávky mezi územími smluvních stran.

2. Letecký úřad každé smluvní strany bude dodávat leteckému úřadu druhé smluvní strany na požádání statistické údaje, které mohou být rozumně považovány za nezbytné pro účely posuzování kapacity potřebné při dohodnutých službách.

Článek XI

1. V dalších odstavcích výraz „tarif“ znamená ceny, které je nutno zaplatit za přepravu cestujících, zavazadel a zboží, a podmínky uplatňování těchto cen včetně cen a podmínek pro agentské a jiné pomocné služby, avšak nikoliv úplatu za přepravu pošty nebo podmínky její přepravy.

2. Tarify vybírané leteckými podniky jedné smluvní strany za přepravu směřující na území druhé smluvní strany nebo z tohoto území budou stanoveny v přiměřené výši, přičemž bude přihlíženo ke všem potřebným činitelům včetně provozních nákladů, přiměřeného zisku a tarifů jiných leteckých podniků.

3. Bude-li to možné, tarify zmíněné v odstavci 2 tohoto článku budou sjednány určenými leteckými podniky smluvních stran po poradě s jinými leteckými podniky, které provozují dopravu na zcela nebo zčásti shodné trati, a taková dohoda bude uzavřena, kde to bude možné, s použitím k tomu účelu vytvořené procedury Mezinárodního sdružení leteckých dopravců.

4. Takto sjednané tarify budou předloženy ke schválení leteckými úřady obou smluvních stran nejméně devadesát (90) dní před uvažovaným datem jejich zavedení. Ve zvláštních případech je možné tuto lhůtu zkrátit, pokud s tím letecké úřady vysloví souhlas.

5. Schválení tarifů může být dáno výslovně. V případě, že žádný z leteckých úřadů do čtyřiceti (40) dnů ode dne předložení žádosti podle odstavce 4 tohoto článku nevydá nesouhlasné rozhodnutí, tarify budou považovány za schválené. Byla-li předkládací lhůta zkrácena ve smyslu odstavce 4, mohou se letecké úřady dohodnout, že lhůta pro vydání nesouhlasného rozhodnutí bude kratší než čtyřicet (40) dnů.

6. Nemůže-li být tarif sjednán podle odstavce 3 tohoto článku nebo oznámí-li v průběhu lhůty podle odstavce 5 tohoto článku letecký úřad jedné smluvní strany leteckému úřadu druhé smluvní strany své nesouhlasné rozhodnutí pokud jde o tarify sjednané podle odstavce 3, letecké úřady smluvních stran se pokusí tarif určit vzájemnou dohodou.

7. Nemohou-li letecké úřady vyslovit souhlas s tarify, které jim byly předloženy podle odstavce 4 tohoto článku, nebo společně tarify určit podle odstavce 6 tohoto článku, spor bude urovnán v souladu s ustanoveními článku XVI této Dohody.

8. Tarify určené v souladu s ustanoveními tohoto článku budou platit do doby než budou určeny nové tarify. Platnost žádného tarifu však nemůže být v důsledku tohoto článku prodloužena na období delší než dvanáct (12) měsíců ode dne, kdy platnost takového tarifu by již jinak skončila.

Článek XII

Určený letecký podnik každé smluvní strany je oprávněn udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál v počtu přiměřeném potřebám vykonávaných služeb.

Článek XIII

Tato Dohoda a každá její změna podle článku XV bude registrována u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek XIV

V duchu úzké spolupráce se budou letecké úřady smluvních stran čas od času radit, aby byl zajištěn výklad a uspokojivé provádění ustanovení této Dohody a její Přílohy.

Článek XV

1. Jestliže jedna ze smluvních stran bude považovat za vhodné změnit některé ustanovení této Dohody, může požádat druhou smluvní stranu o poradu; taková porada, která může být provedena mezi leteckými úřady jednáním nebo písemnou cestou, začne do šedesáti (60) dnů ode dne podání žádosti. Všechny změny takto dohodnuté vstoupí v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót.

2. Změny Přílohy této Dohody mohou být předběžně prováděny ode dne dohodnutého leteckými úřady a vstoupí v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót.

3. Jestliže obecná mnohostranná dohoda týkající se letecké dopravy vstoupí v platnost pro obě smluvní strany, tato Dohoda bude upravena tak, aby byla v souladu s ustanoveními mnohostranné dohody.

Článek XVI

Jakýkoliv spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody nebo její Přílohy bude urovnán přímým jednáním mezi leteckými úřady smluvních stran. Jestliže mezi leteckými úřady nebude dosaženo dohody, spor bude urovnán diplomatickou cestou.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:

Stanislav Krebs v. r.

Článek XVII

Každá ze smluvních stran může kdykoliv dát druhé smluvní straně písemnou výpověď, přeje-li si skončit platnost této Dohody. Tato výpověď bude zároveň sdělena Mezinárodní organizaci pro civilní letectví. Jestliže byla taková písemná výpověď dána, skončí platnost této Dohody dvanáct (12) měsíců ode dne, kdy výpověď obdržela druhá strana, pokud výpověď nebude po vzájemné dohodě odvolána před uplynutím tohoto období. Nebude-li potvrzeno přijetí výpovědi druhou smluvní stranou, výpověď bude považována za doručenou čtrnáct (14) dní poté, co ji obdržela Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek XVIII

Každá ze smluvních stran oznámí písemně druhé smluvní straně schválení této Dohody podle svých vnitrostátních předpisů. Dohoda vstoupí v platnost počínaje datem posledního z těchto písemných oznámení.

Dohoda bude předběžně prováděna ode dne podpisu.

Dáno v Praze dne 4. září 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran tuto Dohodu podepsali a opatřili ji pečeti.

Za vládu
Španělska:

Trias de Bes v. r.

PŘÍLOHA

1. Dohodnuté služby a stanovené tratě zmiňené v článku II této Dohody se stanoví takto:

A. Španělské tratě (v obou směrech)

Body ve Španělsku — Mnichov a/ nebo Vídeň a/ nebo jiné mezilehlé body zatím neurčené — Praha a/ nebo Bratislava — body dále v Evropě a/ nebo na Blízkém a Středním východě zatím neurčené.

B. Československé tratě (v obou směrech)

Body v Československu — Ženeva a/ nebo Marseille a/ nebo jiné mezilehlé body zatím neurčené — Barcelona a/ nebo Madrid — Dakar a/ nebo Freetown a/ nebo jiné body zatím neurčené v západní Africe na sever od rovníku s výjimkou Nigérie, Kamerunu a Gabonu.

2. Nové mezilehlé a dále ležící body budou stanoveny později dohodou leteckých úřadů obou smluvních stran, které předtím doporučí svým určeným leteckým podnikům společně projednat výběr těchto nových bodů a hledat rovněž možnosti spolupráce k vzájemnému prospěchu.
3. Jestliže v budoucnu určený letecký podnik Španělska zahájí služby do bodů v Africe, kam by

již létal určený letecký podnik Československé socialistické republiky na trati uvedené v odstavci 1. B této Přílohy, a jestliže by v této době určený letecký podnik Španělska dosud neprovozoval služby do bodů za Československou socialistickou republiku v rámci tratí uvedených v odstavci 1. A této Přílohy, situace bude projednána na poradě příslušných leteckých úřadů.

4. Určený letecký podnik může podle vlastního uvážení při všech nebo některých službách vynechávat přistání v jednom nebo více bodech na tratích uvedených v odstavci 1 této Přílohy, pokud výchozí bod tratě bude na území smluvní strany, která tento podnik určila.
5. Určený letecký podnik jedné smluvní strany může v rámci jedné služby létat pouze do jednoho bodu na území druhé smluvní strany.
6. Frekvence a letové řády služeb, které bude každý z určených leteckých podniků provozovat, budou dohodnuty mezi těmito podniky podle zásady rovných možností a budou podléhat schválení leteckými úřady obou smluvních stran.

90

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 17. července 1974

o Dohodě o vědeckotechnické spolupráci a průmyslové kooperaci mezi Československem a Indií

Dne 30. května 1973 byla v Praze podepsána Dohoda o vědeckotechnické spolupráci a průmyslové kooperaci mezi Československem a Indií, která podle svého článku 8 vstoupila v platnost dnem 30. listopadu 1973. Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

o vědeckotechnické spolupráci a průmyslové kooperaci mezi Československem a Indií

Vláda Československé socialistické republiky

a vláda Republiky Indie

vedeny přáním rozvíjet vědeckotechnickou spolupráci a průmyslovou kooperaci,

přesvědčeny o užitečnosti takové spolupráce pro posílení přátelských vztahů mezi oběma zeměmi,

se dohodly podepsat tuto dohodu:

Č l á n e k 1

Smluvní strany učiní nezbytná opatření pro podporu rozvoje vědeckotechnické spolupráce a průmyslové kooperace mezi příslušnými organizacemi jednotlivých odvětví národního hospodářství obou smluvních stran.

Č l á n e k 2

K dosažení cílů, uvedených v článku 1, budou smluvní strany podle svých nejlepších sil podporovat zejména:

- a) Spolupráci v oblasti aplikovaného výzkumu a technického rozvoje mezi orgány příslušnými pro řízení vědy a techniky v obou zemích, případně mezi výzkumnými institucemi, projekčními a konstrukčními kancelářemi a průmyslovými organizacemi, které budou uvedenými ří-

dícími orgány obou smluvních stran ke spolupráci zmocněny.

Spolupráce v oblasti aplikovaného výzkumu a technického rozvoje se bude uskutečňovat:

- aa) společným studiem problémů v oblasti aplikovaného výzkumu včetně zavádění výsledků tohoto výzkumu do výroby;
- ab) výměnou odborníků jedné země na studijní pobyt ve výzkumných ústavech a průmyslových podnicích druhé země, na provádění výzkumných prací podle dohodnutého programu, na organizaci přednášek a seminářů;
- ac) usnadňováním organizování konzultací odborníků k různým problémům aplikovaného výzkumu a technického rozvoje;
- ad) zvaním odborníků k účasti na celostátních vědeckotechnických konferencích pořádaných v obou zemích;
- ae) výměnou vědeckotechnických informací a publikací v oblasti aplikovaného výzkumu a technického rozvoje a technických filmů podle zájmu obou stran;
- af) a jinými formami vědeckotechnické spolupráce, na nichž se obě strany dohodnou.

b) Výrobní kooperace se bude uskutečňovat:

ba) spoluprací mezi průmyslovými organizacemi za účelem plného využití jejich výrobní kapacity, rozdělení výroby součástí a uzlů strojů a zařízení a společné výroby těchto strojů a uzlů, jak to bude vyžadovat ověření výsledků výzkumu a vývoje.

Předpokladem pro takovou spolupráci je, že se bude uskutečňovat mezi průmyslovými organizacemi obou smluvních stran, které nemají zahraniční spolupráci s třetími zeměmi v dané oblasti. Dalším předpokladem je, že tato spolupráce se bude uskutečňovat na základě vyzvání přijímající strany;

bb) spoluprací v přípravě projektů včetně výkresů, návrhů a provedení projektů s dodáním zařízení a poskytnutím služeb v zemích obou smluvních stran nebo v třetích zemích, pokud se o tom obě smluvní strany dohodnou, a

bc) opatřeními zabezpečujícími výměnu informací o patentech a výrobních licencích a jejich využití v souladu s oboustranně dohodnutými podmínkami.

Článek 3

Provádění této Dohody budou smluvní strany pravidelně kontrolovat.

Článek 4

Ujednání a smlouvy mezi organizacemi smluvních stran podle této Dohody se předkládají Čs.-indickému výboru pro hospodářskou, obchodní a technickou spolupráci a budou uzavírány ve shodě se zákony a předpisy platnými na území příslušné smluvní strany. Uvedená ujednání a smlouvy budou mimo jiné určovat povinnosti spolupracujících partnerů.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.
ministr zahraničních věcí

Článek 5

Platby vznikající z ujednání a kontraktů podle článku 4 této Dohody se budou provádět podle obchodní a platební dohody platné mezi smluvními stranami.

Článek 6

Podmínky a finanční ustanovení týkající se provádění vědeckotechnické spolupráce budou pro každý jednotlivý projekt nebo skupinu projektů dohodnuty institucemi určenými pro spolupráci oběma smluvními stranami ve smyslu této dohody.

Článek 7

Smluvní strany budou podporovat provádění dohody o spolupráci podepsané mezi Čs. akademií věd a Radou pro vědecký a průmyslový rozvoj Indie dne 26. dubna 1966 a budou podporovat tyto instituce při rozvíjení styků v oblasti základního výzkumu v souladu s hlavními směry vědeckotechnické spolupráce mezi smluvními stranami.

Článek 8

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny nót potvrzujících, že byla oběma smluvními stranami schválena podle jejich ústavních předpisů. Zůstane v platnosti, dokud některá ze smluvních stran ji nevypoví písemně ve lhůtě šesti měsíců, za předpokladu, že vypovězení této dohody neovlivní platnost ujednání a smluv již uzavřených mezi organizacemi a podniky podle této dohody.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění svými vládami, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 30. května 1973 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém.

Za vládu

Republiky Indie:

Sardar Swaran Singh v. r.
ministr zahraničních věcí

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 18. července 1973 byla v Praze podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Súdánské demokratické republiky. Dohoda vstoupila na základě článku XVII v platnost dnem 13. února 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 17. prosince 1973 byla v Kábulu podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Afgánské republiky. Dohoda vstoupila na základě svého článku 11 v platnost dnem 18. června 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 26. dubna 1974 byl v Alžíru podepsán Dodatkový protokol č. 5 k Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Alžírské demokratické a lidové republiky podepsané v Alžíru dne 19. prosince 1963.

Dodatkový protokol vstoupil na základě svého článku 3 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že výměnou nót ze dne 28. května 1974 byla prodloužena do 31. května 1975 platnost Dohody o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických, sjednané v Praze dne 28. února 1969 a pozměněné Protokolem ze dne 24. května 1972. Současně byla provedena úprava odstavce A seznamu linek připojeného ke shora uvedené dohodě, podle níž letecký podnik Spojených států amerických bude mít možnost provozovat spojení do Československé socialistické republiky ještě přes Dánsko.

Tímto se doplňuje vyhláška ministra zahraničních věcí č. 60/1969 Sb.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. června 1974 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při dalším zlepšení obchodně technických služeb pro stroje, zařízení a přístroje dodávané ve vzájemném obchodě.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 8 v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1978.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 2 odst. 2 zákona č. 168/1968 Sb., o gymnasiích, **výnos** ze dne 1. září 1974 čj. 9311/1974-II/1 **o zřizování tříd gymnasií s pedagogickým zaměřením**. Součástí výnosu je příloha „Učební plán tříd gymnasií s pedagogickým zaměřením“.

Výnos umožňuje krajským národním výborům zřizovat po souhlasu ministerstva školství SSR na gymnasiích třídy s pedagogickým zaměřením. V takových třídách budou žákům poskytnuty hlubší vědomosti a zručnosti z pedagogiky a psychologie, estetické výchovy a budoucího směru učitelského studia s cílem rozvíjet u žáků včas politicko-odborné předpoklady, zájmy a schopnosti potřebné k učitelskému povolání.

Výnos je uveřejněn ve Zvěstech MŠ a MK SSR, v sešitě 9 ze dne 30. září 1973; lze do něj nahlédnout ve všech odborech školství ONV a KNV a NV hlavního města SSR Bratislavy a na ministerstvu školství SSR.

Ústřední ředitel Slovenského filmu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** č. 2 ze dne 1. dubna 1974 **o mzdových poměrech pracovníků při tvorbě hraných filmů ve Slovenském filmu**, do něhož lze nahlédnout na ústředí Slovenského filmu v Bratislavě.

Tímto výnosem byl zrušen výnos ústředního ředitele Československého filmu č. 18 ze dne 19. prosince 1968 (reg. částka 8/1969 Sb.) o úpravě platových poměrů pracovníků výrobních štábů a tvůrčích skupin při výrobě hraných filmů v Československém filmu.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 18. července 1973 byla v Praze podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Súdánské demokratické republiky. Dohoda vstoupila na základě článku XVII v platnost dnem 13. února 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 17. prosince 1973 byla v Kábulu podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Afgánské republiky. Dohoda vstoupila na základě svého článku 11 v platnost dnem 18. června 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 26. dubna 1974 byl v Alžíru podepsán Dodatkový protokol č. 5 k Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Alžírské demokratické a lidové republiky podepsané v Alžíru dne 19. prosince 1963.

Dodatkový protokol vstoupil na základě svého článku 3 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že výměnou nót ze dne 28. května 1974 byla prodloužena do 31. května 1975 platnost Dohody o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických, sjednané v Praze dne 28. února 1969 a pozměněné Protokolem ze dne 24. května 1972. Současně byla provedena úprava odstavce A seznamu linek připojeného ke shora uvedené dohodě, podle níž letecký podnik Spojených států amerických bude mít možnost provozovat spojení do Československé socialistické republiky ještě přes Dánsko.

Tímto se doplňuje vyhláška ministra zahraničních věcí č. 60/1969 Sb.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. června 1974 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při dalším zlepšení obchodně technických služeb pro stroje, zařízení a přístroje dodávané ve vzájemném obchodě.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 8 v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1978.